

4. GENNEMFØRELSE OG FORTSAT DEBAT

Med disse forslag følger regeringen tæt op på Dybkjær-Christensen-udvalgets forslag. På nogle områder kan handlingsplanen endda siges at være mere ambitiøs, for så vidt den indeholder en bredere vifte af forslag eller lægger op til en hurtigere gennemførelse end foreslået af udvalget. Det drejer sig specielt om områderne kultur, forskning, erhverv, telepolitik og sikkerhed.

Der er også en økonomisk side. Allerede i dag anvender det offentlige årligt mere end 5 mia. kr. til IT-udstyr, software og tjenesteydelser, og priserne på selve udstyret er konstant faldende. På nogle områder kan der blive tale om at fremrykke investeringer, som imidlertid oftest vil tjene sig hurtigt ind i takt med, at man høster gevinsterne af IT-baserede rationaliseringer af arbejdsgange. Der bør derfor i en række tilfælde ske en omprioritering til fordel for IT-initiativer. Hertil kommer, at mange institutioner vil kunne trække på opsparring, ligesom vi også må søge at hente maksimalt hjem fra en række EU-udviklings- og forskningsprogrammer. De konkrete økonomiske beslutninger må naturligvis træffes ved de almindelige budgetprocesser i forbindelse med finansloven, i de enkelte ministerier og institutioner og i de enkelte kommuner.

Alt i alt vil handlingsplanens forslag kunne holdes inden for de kendte budgetniveauer i stat og kommuner. På det statslige område vil merudgifter ved de forskellige forslag blive afholdt inden for de enkelte ministeriers givne bevillingmæssige rammer. På finansloven for 1995 er der under Forskningsministeriet afsat en pulje på 35 mio. kr. til opfølgning af rapporten om »Info-samfundet år 2000«. Den nærmere udmøntning heraf vil blive drøftet med aftaltpartierne bag finansloven. På det kommunale område må udgiftstunge forslag realiseres i takt med, at der kan skabes plads hertil i den kommunale økonomi. En række af forslagene kan – foruden at give en bedre service til borgere og virksomheder – tillige føre til større effektivitet, herunder på sigt besparelser i de offentlige udgifter.

Toget mod informationssamfundet kører hurtigt. Danmark har nogle unikke styrkepositioner, som vi især kan få glæde af, hvis vi udnytter dem i tide. En hurtig *handlen* vil også give de bedste muligheder for, at vi kan sætte dagsordenen ud fra danske værdier og prioriteringer.

Regeringen håber derfor,

- at vi bredt i det danske samfund kan samle tilslutning til en offensiv strategi for informationssamfundet
- at den private sektor bakker op og gør sin del af arbejdet,
- at danske kommuner vil være med,
- at vi politisk i Folketinget kan samle bred tilslutning, og – i sidste instans det helt afgørende –
- at den enkelte borger spiller aktivt og kritisk med.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren [om regeringens ambitionsniveau i forhandlingerne om budget 1996 med kommuner og amter].

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/3 95).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 138: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Tilbagebetalingspligtig kontanthjælp m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 18/1 95. Første behandling 27/1 95.

Betænkning 8/3 95. Anden behandling 14/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.